

יְלִידֵי יִשְׂרָאֵל בְּיַד בְּנֵיהֶם בְּכָל (מֵאוֹת) מֵוֹם וְטוֹבֵי מְרֻגָה עֵלֹן מֵס' 650
וּמִשְׁבִּילֵים בְּכָל תְּקֵמָה וְיִדְעֵי דַעַת וּמְבִינֵי מְדַע
וְיִשְׂרָאֵל בְּתַת בְּנֵיהֶם לְעֵמֶד בְּהֵיבֵל תְּמַלִּיךְ

בית הכנסת היכל המלך

ע"ש מלכו של עולם

מיסודו של כולל ליל שישי
מבקשי ה' ע"ש הרמח"ל

בנשיאות הרב אלון עטיה שליט"א

הפטרה: רני ושמחי

חנוכה שמחה!!!

פרשת: וישב

כה כסליו התשפ"ד

החוליה החלשה!

מאמר הרב

אצילות נפשו של יוסף, והוא ממליך אותם על המעצמה הגדולה ביותר דאז - מצרים, ובעצם הוא מולך על כל העולם כולו שבאים לשבור אוכל ממנו! מדוע?
מפני שמי שמסוגל לשים לב לחלשים, לנזקקים, למעוטי היכולת, לאלו שדחויים מהחברה מכל סיבה שהיא - הוא המנהיג האמיתי!
בחג החנוכה, אנחנו מוצאים דבר פלא, את הנרות אנחנו צריכים להדליק לכתחילה בתוך עשרה טפחים (80-100 ס"מ) וביותר דיוק: בין שלשה לעשרה טפחים (100-30 ס"מ) והדבר תמוה, הרי שנינו: "מעולם לא ירדה שכינה למטה מעשרה טפחים" ואיך כאן תחול המצוה במקום כל כך נמוך בתוך עשרה טפחים?

הסבירו רז"ל שכל נר הוא דימוי לנשמה, כמאמר הפסוק במשלי (כ, כז): "נר ה' נשמת אדם". ובעוד שבשבת אנחנו מחפשים את הנרות הראויים לזכות לאורה של השבת, כמאמר המשנה במסכת שבת: "במה מדליקין (את נרות השבת) ובמה אין מדליקין...". בחנוכה - מדליקין בכל הנרות! כשחושך גדול שורר בעולם, כל נשמה היא אוצר עצום! כל יהודי - נפלא! יוון סימלו את החושך הרוחני הגדול ביותר, וחג החנוכה מאיר את החושך הזה באמצעות טהרת הנר! שלהבת שאין לה בעולם הזה מאומה היא אפילו שואפת כלפי מעלה [ההיפך מכל דבר שיוורד כלפי מטה כנודע]. כך נשמות ישראל, במקורן שואפות למעלה לאלקים, אלא שבחושך של יון הן לא נראות! מגיע חג החנוכה ואומר: עיקר המצוה למצוא את הנרות שירדו למטה, למקום שברוך כלל שכינה לא יורדת לשם! ולדרכנו נלמד: לאהוב את החלשים, לאסוף את הנצרכים, לטפל במי שנזנח, ובזה נזריח את אור ה' בכל מקום, וניגאל גאולת עולם!

לא כמו שחשבתי, עדיין חשוב שתדע את זה שעיקר הקושי והנפילות של מי שלא מצליח בכל תחום בחיים, הוא מחמת שאינו מאמין בעצמו! שלא נתנו לו אפשרות להוכיח שגם הוא יכול! ואם נוספה למידת החולשה ההבנתית שלו גם מעט מרדנות או קושי חברתי - הרי שהסימון שסימנו אותו במוסדות הלימודים הוא כמעט בלתי נמנע והוא ימצא את עצמו מתאונן על מר גורלו ללכת למקום שאמור להקנות ערכים, ידע, ובעיקר מסלול המראה לחיים מלאי תוכן...
סיים המפקח את דבריו המחכימים, והשאיר את המלמד-המורה עם משימה

דוד היה ילד מופנם, אף אחד בכיתה לא ידע האם באמת הוא מבין את מה שהוא שומע מהמורה או לא? אך הוא גם לא הפריע כלל וכמעט שלא הורגש, לכן לא נודע מה טיבו...
יום אחד נכנס לכיתה המפקח על הלימודים, הוא התבונן בשקט על הכיתה, השיעור, המורה והילדים, ולאחר השיעור הוא פנה למורה ושאל: "הילד בסוף הכיתה בפינה השמאלית שלבש חולצה ירוקה, איך הוא בלימודים ובהתנהגות?"
המורה היה נבוך מעט, מכל התלמידים בכיתה דווקא עליו הוא שאל...? מוזר. ומיד השיב: "קוראים לו דוד, לצערי הרבה אינני יכול לומר עליו, טרם עליתי על טיבו ומהותו הוא לא שואל כלום, הוא מתבונן, מקשיב, מעתיק מהלוח, עושה שיעורי בית, לא מאחר, לא מתחצף - האמת, מעולם לא שמעתי אותו מדבר... למה אתה שואל?"
המפקח גירד קלות בפדחתו ואמר: "ניסיוני העשיר לא מותיר לי ספק לומר בבירור, שזה ילד עם קשיים רבים אך רצון עז להצליח! אני בטוח שאם תקרא לו ותבדוק, זו תהיה התשובה! אך דע שאם זה נכון, משימה קדושה יש לך בתור מנהיג בישראל: להגביה את הילד הזה להצלחה! לגרום לו שיאמין בעצמו! ביכולות שלו! במה שבוראו חנן אותך! זכור נא מלמד יקר את דברי הגאון רבי צדוק הכהן מלובלין: "כשם שצריך האדם להאמין בה' יתברך, כך צריך לאחר מכן להאמין בעצמו! שיש לקב"ה עסק עימו..." (צדקת הצדיק אות קנד) וילד כזה בדרך כלל מחמת זה שאיננו חזק בלימודים - הוא לא מאמין בעצמו!"
המלמד הקשיב, בתור מורה מעולם לא ידע את דבריו הקדושים של רבי צדוק, והוא הרהר בהם עמוקות, חוט מחשבתו נפסק להמשך דברי המפקח: "אף, אם ילד זה

קדושה לכל ימי חייו!

משימה קדושה זו, יש לה שורש נפלא בפרשתנו, בעוד התורה מספרת לנו על יוסף הצדיק: "והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו" כלומר, יוסף הצדיק פנה ל'חוליה החלשה' לבני השפחות, אלו שהיו מזלזלים בהם, הוא היה רגיש למצוקתם ובתור מנהיג - הוא הגביה אותם, ונלחם את מלחמותיהם, דבר שעלה לו במחיר יקר...!
הקב"ה ראה את

זמני כניסת ויציאת שבת:

רבינו תם:
17:52
17:49
17:43
17:53

יציאת השבת:
17:15
17:16
17:11
16:17

כניסת שבת:
16:00
16:15
16:01
16:19

ירושלים
תל אביב
טבריה
באר שבע

היכל החלכה

הנס הגדול ביותר, ולכתחילה צריך שיהיה פרסום הנס לכל מי שעובר ברחוב הסמוך לבית (הן אם החנוכה בחלון או במפתח הבית ביציאה מהדלת), אך לא יפסיד את פרסום הנס לבני ביתו ומשפחתו שיזכו לשבת מול הנרות.

בכל יום מימי החנוכה בתפילת שחרית אומרים את ההלל בברכה, ודין זה הוא לגבי הגברים בלבד! אך הנשים הצדקניות אף על פי שחייבות בהדלקת נר חנוכה, מכל מקום לגבי אמירת הלל בברכה, לא תאמרנה.

ה. בלילה הראשון מברכים חוץ מברכת: 'להדליק נר חנוכה' וברכת 'שעשה ניסים', יוסיף ברכת: 'שהחיינו'. ואם לא בירך ברכת 'שהחיינו' בלילה הראשון, יברך בלילה השני. ואם לא בירך בלילה השני יברך בלילה השלישי, ואם לא בירך גם אז יש לו תשלומין עד הלילה השמיני, ואם לא בירך בלילה השמיני - לא יברך ביום.

ט. מנהג ישראל קדושים לאכול סופגניות מטוגנות בשמן עמוק, וברכתן היא 'בורא מיני מזונות'. אמנם אם אפו את הסופגניות והבצק עצמו הוא מקמח ומים כמו בצק רגיל, ללא מתיקות מורגשת בבצק, אזי ברכתן 'המוציא לחם מן הארץ' כולל נטילת ידים. לכן, צריך לוודא לפני שאוכלים את הסופגניות האם האשה או האמא או המאפיה שממנה קנינו את הסופגניות, טיגנו את הבצק בשמן עמוק - וברכתן 'מזונות', או אפו את

הסופגניות ויש טעם מתיקות בבצק (כגון: שהבצק נילוש במיץ פירות וכד' שנתן טעם מתוק בבצק) אזי ברכתן: 'מזונות' גם כן, אלא שאם הן אפויות יש לזכור כי באכילת 216 גרם יש קביעות סעודה, ודינן נעשה כלחם. ובכל ספק, ישאל חכם.

י. בימי החנוכה אין חיוב לעשות סעודות בפת לחם, ומכל מקום נהגו רבים ושלמים להתכנס לסעודות של הודיה לה' יתברך על הניסים שעשה עימנו, ואף שאין אלו סעודות מצווה, מכל מקום אם אומרים שם דברי תורה לחיזוק המתכנסים, יש לסעודה הזו תוקף של 'סעודת מצוה'. וישתדלו גם להתפלל שם תפילת ערבית, וידליקו נרות בברכה לזכות את הרבים כפי שכתב רבינו עובדיה ע"ה, ויביאו רבנים שידברו בנעימות ויאספו נשמות לה' יתברך, 'ולוקח נפשות חכם'. חג שמח!

א. בכל יום מימי החנוכה מדליקין נרות, כאשר מעיקר הדין די בהדלקת נר אחד בלבד בכל אחד מהימים, אך ישראל קדושים מחמירים על עצמם ומהדרין להדליק נרות כפי מספר הימים, ולכן מדליקים שתי נרות בליל שני, ושלושה בליל שלישי וכן הלאה עד שמדליקין שמונה נרות בליל שמיני של חנוכה.

ב. הזמן הראוי להדלקת הנרות הוא בצאת הכוכבים לבני ספרד ועדות המזרח, ובשקיעת החמה לבני אשכנז. ומעיקר הדין מי שהדליק מ'פג המנחה' ואילך - יצא ידי חובת הדלקת נר חנוכה ומדליק בברכה, אלא שצריך לשים שמן שידלקו נרות החנוכה חצי שעה מזמן צאת הכוכבים.

ג. הנשים הצדקניות חייבות בהדלקת נר החנוכה, ויוצאות בהדלקת הבעל! ומי שמתגוררת בגפה, כגון: אלמנה וכד' צריכה לדאוג לקנות מבעוד מועד שמן או נרות להדלקת נר החנוכה מידי לילה בלילה, שאין הפרש בין גברים לנשים במצווה זו מפני שאף הן היו באותו הנס.

ד. נהגו הנשים הצדקניות לא לעשות מלאכה בעוד שהנרות דולקות! ומכל מקום יכולות לאפות או לבשל, אך טוב הדבר שבכל בית ובית, ישבו כל בני הבית חצי שעה מזמן הדלקת הנרות, ויספרו בשבח הבורא יתברך בניסים ונפלאות שעשה עימנו בימי החשמונאים, ויודו לה' יתברך על כך.

ה. הימים הללו נקבעו ל'ימי הלל והודאה' ולפיכך כדאי מאוד לספר בשבח ה' יתברך על הניסים והנפלאות שעשה עמנו כל אחד ואחד בפני עצמו. כי הימים עצמם ימים של הלל והודאה לה' וראוי לכל אחד ואחת לספר את הניסים שהקב"ה עשה להם בימי חייהם, ומכח זה הקב"ה יעשה להם ניסים נוספים מבלי לנכות מזכויותיהם!

ו. בכל יום מימי החנוכה מדליקים נרות במקום שיהיה פרסום

כשיש קשר טוב ומכבד בין בני הזוג והאהבה שוררת ביניהם, אזי הילדים יוצאים עם מידות אצילות, ואפילו במשפחות שלא היתה אפשרות להורים לשבת עם הילדים מידי יום ביומו כדי לחנכם, הן

מחמת טרדות פרנסה והן מחמת טרדות בריאות וכד'. עצם זה שישנו קשר טוב ומעולה בין ההורים, הדבר גורם שיעבור מסר אלקי בתדר נסתר מעין אדם ללב הילד לחיות חיי אהבה ומידות טובות!

זה מה שהתורה הקדושה מספרת לנו באמרה: "והוא (יוסף) נער את בני בלהה ואת בני זלפה" כלומר, עצם האהבה הגדולה ששררה בין יעקב אבינו לרחל אמנו, גרמה ליוסף הצדיק להיות בעל מידות אצילות, ובעוד שהאחים היו מתרחקים מבני השפחות - יוסף הצדיק היה מקרבים ומעודדים מחמת העז שהרגיש בנפשו והחוסן העצמי שהיה בנוי בתוכו! מניין בא לו החוסן הזה? מכח האהבה הגדולה ששררה בין הוריו! 'בטחון עצמי' שעליו מדבר העולם

מגיע מאהבת אמת וכבוד בין בני הזוג, בהצלחה

התורה מאריכה לספר לנו על הקשיים שהיו ליעקב אבינו עם בניו האהובים, זה החל בלידת בנימין ובגינה פטירת אשתו האהובה רחל אמנו, והמשיך במעשה שמעון ולוי שלא באו להתייעץ עם יעקב אבינו, והוא הוצרך לחגור את חרבו ולעמוד

בשערי העיר שכם כדי לגונן על בניו במידה ויהיה צורך, ונגמר בעניינו של יוסף הצדיק שעליו אנחנו קוראים בפרשה שלנו, איך שיעקב אבינו התאבל על בנו עשרים ושתים שנה! ומהו הלימוד עבורנו?

הרבה מאוד יש ללמוד, אך בעיקר יש להבין את מה שאומרים בהגדה של פסח: "עמלנו - אלו הבנים!" כלומר, כל עמל וטורח, שווה במחיר זה שנזכה לראות דור ישרים גידולי קודש ההולכים בדרך אמת! זכור נזכור בעתות צרה כאלו, שכל אלו שנהרגו הי"ד והותירו אותנו לחיות, עשו זאת אך ורק שנמשיך את מסורת היהודים התורנית הצרופה! לא כדי שנאכל עוד בשר או נישן עוד שעה, או נענג את גופנו עוד, כל עמל בחינוך הילדים - שווה לזה

המעגל נסגר!

היה זה בלילה הראשון של חנוכה. המוני חסידים מילאו את בית מדרשו של המגיד הקדוש ממעזריטש זיע"א, כולם דרוכים ומצפים. כל רגע צריך המגיד לצאת מחדרו הקדוש ולהדליק את נרות החנוכה בחנוכייתו המיוחדת. משום מה הפעם מתמהמה הרבי, הזמן חולף במהירות ותמיהת התלמידים גוברת מרגע לרגע. מעולם לא התעכב הרבי במצווה זו שכה חביבה עליו, הם לוחשים זה לזה, ומבטיהם חולפים בדאגה מדלת חדרו של הרבי אל חנוכייתו, וחוזר חלילה. הוא ממתין להרה"ק ר' זושא מהאניפולי, אומר מישוהו, והכל מהנהנים בראשם. כולם יודעים כי בשנים האחרונות, ר' זושא הוא התלמיד שמתכבד להדליק את הנר ולהגישו לידיו של הצדיק, חביבות מיוחדת הייתה ניכרת על פניו של המגיד בשעה שר' זושא היה מגיש לו את נר השמש. לא ייפלא אפוא שבשנה זו התמהמה המגיד זמן רב בציפייה לתלמידו חביבו מדי שנה. עם תום חודש החגים במחיצת המגיד, היה ר' זושא יוצא לזמן קצר ממעזריטש, ועורך גלות ביישובים ובכפרים הקטנים במחוזות שמסביב, מבקר בבתיהם ובבקתותיהם העלובות של היהודים הכפריים הפשוטים, בכל מקום הקדיש תשומת לב לכפריים ומקרבים לאביהם שבשמים. נהג לספר על רוב חביבותם של היהודים הפשוטים אצל הקב"ה ועל גודל נחת הרוח שיש לקב"ה מאמירת פרקי תהילים. אלה היו יושבים מולו ומתענגים על דבריו, בולעים בצמא כל מילה ועיניהם צמודות אל שפתיו כחוששים להחסיר מילה. לקראת חג החנוכה היה ר' זושא מסיים את סיבובו ושם פעמיו חזרה למעזריטש, באופן כך שבערב חנוכה יגיע לחצרו של המגיד הקדוש. השעות חלפו, וכשהגיעה שעת חצות הלילה נפתחה דלת חדרו של המגיד, והוא יצא החוצה, ובדחילו ורחימו ניגש להכנותיו הרוחניות קודם הדלקת הנרות, עיניו כל עקבו ביראת כבוד אחר עבודת הקודש של הרבי, חסידים היו מדמים את הכנותיו כשהוא מטיב את הנרות את המנורה בבית המקדש. כשסיים את הכנותיו נתן מבטים חפוזים - ומכין את החנוכייה להדלקה, לעבודתו של הכהן הגדול בעת שהיטיב יוקדים על פני החבריא קדישא, ולבסוף זימן אליו אחד מתלמידיו הגדולים והורה לו להדליק את השמש. נראה היה כאילו הרבי משלים עם העובדה שרבי זושא כבר לא יגיע הלילה. הדממה הלכה והעמיקה. עיני הכל היו נעוצות בפניו הלוהטות של הרבי. והנה הוא משתהה רגע, ואחר כן פותח בקול רועם בברכות ההדלקה, מעלה את האש, ופותח בהתלהבות "הנרות הללו"... בעוד הקהל מחרה מחזיק אחריו, עיניו הרושפות של הרבי ננעצו בלהבה הקטנה המאירה באור בהיר וזך, פניו מאירות וזוהרות ושמחה של מצווה ניכרת בהן. למחרת בבוקר בעת שהמגיד ותלמידיו סיימו תפילת שחרית, נפתחה דלת בית המדרש ור' זושא נכנס בצעדים כושלים, ניגש לעבר מקומו הקבוע, התיישב על

פניו עוד רגע קט השתהה ואחר פתח וסיפר. כבכל שנה ושנה, יצאתי גם השתא, מיד לאחר ימי החגים, לכפרים ולעיירות השוכנים מסביב למעזריטש, בביקורים אלו אני מחזק ומעודד את היהודים הפשוטים הדלים בכפרים ובעיירות ומפיח בהם חיות ורוח של יהדות. בהגיע חודש כסלו, התכוננתי לשים פעמי בחזרה לכיוון מעזריטש, וכמו תמיד רציתי גם השנה להספיק ולבקר בכמה עיירות בודדות הנמצאות בדרך. בדיוק כשהייתי באמצע הדרך, החורף פתאום החל להכות בעוז. סופות שלגים החלו להשתולל, השלג נערם לגובה רב וכיסה את פני הארץ, רוחות חזקות איימו להפילני כל רגע אל תוך השלג, לא הייתה בידי ברירה אלא להמשיך, בקושי גררתי רגלי, נעלי בוססו בשלג העמוק, הידקתי את שולי מעילי וכובעי כיסה את ראשי עד עיני, כל אותו זמן ניחמתי עצמי בתקווה, שכעבור ימים אחדים אגיע אי"ה בחזרה למעזריטש, שם אוכל לשבת שוב בבית המדרש ולהתחמם באור תורתו של הרבי. אתמול בצהריים הייתי במרחק שעות הליכה אחדות ממעזריטש, לבי ומחשבותי כבר היו אתכם בבית המדרש, כשלפתע החלה להשתולל סופת שלגים נוספת חזקה מקודמותיה. הרוח שרקה נוראות, טלטלה עצים חסונים משל היו נטיעות רכות, חתכה וצרבה בפני ללא רחם, בכל כוחותי המשכתי לבוסס בשלג כנגד הרוח, כשלפתע הוטחתי בעוצמה אל תוך השלג העמוק. אני חייב להמשיך ללכת, אמרתי לעצמי שוב בחוסר כוח, אם אכנע לרוח אקפא כאן חלילה, ידעתי שלא רחוק מכאן צריך להיות כפר ובו ביתו של ר' יעקב יהודי פשוט ותמים, שבביקורי הקודמים נוהג הייתי להתאכסן אצלו. אסור אליו לזמן מועט עד שתחלוף הסערה ואחר כך אמשיך בדרכי למעזריטש. המשכתי אפוא בשארית כוחותי להילחם ברוח העזה ולצעוד לעבר הכפר, לא ידעתי כמה זמן חלף עד שחשכת חורף כבדה ירדה על היקום, הוספתי לצעוד, כשלפתע נגלו מולי

מתוך השלג והעלטה... המשך בעמ' ד

הספסל הנוקשה, הקבוע, התיישב על

א. עקב מלחמת 'חרבות ברזל' והמצב המורכב השורר בארץ, כאשר אלפי משפחות הנאנקות בחבליהן ביסורים קשים ומרים, הן מחמת שכול על קרוב משפחה בקרבה ראשונה או שניה מאירועי שמחת תורה הן פצועים מפיגועים (לא תקום פעמיים צרה), הן מחמת שבויים בשבי הישמעאלים האכזריים. בחסדי שמים נפתח לפני כחודש וחצי 'קריאת זוהר הקדוש' ברציפות עשרים וארבע שעות שבעה ימים בשבוע בבית מדרשנו, כאשר כל אחד שמשותף מחליף את חברו מהמקום שאליו הגיע - עד שמסיימים את כל הזוהר הקדוש, ומתחילים מחדש! בחסדי שמים כבר נסתיימו שבעה מחזורים של כל הזוהר הקדוש (כולל זוהר חדש ו'תיקוני זוהר') ולמעלה מאלף שעות רצופות של קריאת זוהר על ידי כל עמך בית ישראל בשיתוף אברכים נפלאים המעוררים את הרחמים העליונים לגאולת ישראל בחסד! ואשריהם!!!
ב. כל מי שמעוניין להצטרף למיזם שעליו קרא הרמח"ל הקדוש שאם היה באפשרותו היה מתקן את זה בכל מקום לרוב השמירה העצומה שגורם בישראל! יפנה לאחראים על השיבוץ היומי במהלך השבוע: סבב א- ר' שמעון מולאי: 0555531758. סבב ב- ר' אלעד אהרוני: 0522415518.
ג. המעוניין לתרום ל'תפידנות' לחיילים בחזית יפנה לר' אלון מנשה: 0546307056 תזכו למצוות!

...הראשונים של הכפר, איש לא הסתובב בחוץ בשעת סערה שכזו, הכפריים היו מכונסים בבתיהם, יושבים ליד תנורים מעלי חום והבל, ידעתי היטב היכן ביתו של יענקל, ומיהרתי אליו ללא שהיות, נקשתי על דלת ביתו ביד מכחילה וצרובה מקור, וציפיתי שהדלת תיפתח מיד כמו תמיד, אך הפעם משום מה לא היה מענה. נקשתי שוב ושוב, עד שלבסוף נשמע מתוך הבית קול חנוק וחלש שואל, מי שם? ענית, זושא ממעזריטש, ולאחר רגע נפתחה הדלת וראיתי לפני את אשתו של יעקב. פניה הביעו פחד וניכרו בהן סימני בכי, ילדיה ישבו מצונפים ומחובקים בפינת החדר ועל פניהם אותות של בכי ופחד. מה קרה? שאלתי, והיכן יעקב? האישה התחילה לספר: היום השכם בבוקר עוד לפני הסופה, יעקב יצא כרגיל לעבודתו ביער, קודם שיצא אמר לי שהיום יקדים מעט לחזור הביתה כדי להספיק להיות נוכח בהדלקת נרות חנוכה, אולם בצהריים החלה לפתע להשתולל הסופה המסוכנת הזאת, האמנתי שיעקב ישוב מיד הביתה אך חלפו שעות רבות ובחוץ כבר החשיך ויעקב טרם חזר, מי יודע אם לא אירע לו חלילה משהו, סיימה בקול רוטט ופרצה שוב בבכי מר וילדיה הקטנים ענו אחריה ביללות קורעות לב. לבי נקרע בראותי את צערם ובכיים, הייתי נבוך ואובד עצות לרגע, לא ידעתי מה לעשות וכיצד להרגיעם, מחד גיסא, ידעתי שאני מוכרח ללכת ולחפש את יענקל, אולי חלילה אירע לו דבר מה עלול לקפוא למוות. אבל מאידך, ידעתי שהרבי במעזריטש מחכה שאבוא ואדליק את השמש כבכל שנה, כיצד אחמיץ את המצווה הזאת ובמיוחד בלילה הראשון של חנוכה? שריקת הרוח הנוראה והמאיימת שנשמעה מבחוץ סילקה מחשבה זו, אל תדאגו אמרתי, ה' נמצא עמנו בכל מקום, אנו צריכים רק לבטוח בו ולדעת שהוא שומר עלינו, ולא יאונה לנו כל רע. מיד אצא ואחפש את יענקל. פניתי לכיוון היער שבפאתי העיירה לא הרחק מביתו של יענקל, ועד מהרה מצאתי את עצמי מתבוסס בשלג שנערס בין העצים בשורה הראשונה, מחפש את השביל המוכר לי. עודי מנסה להמשיך ולהתקדם נתקלתי לפתע בדמות גוף אדם מוטלת בשלג כאבן שאין לה הופכין. גחנתי והבטתי מקרוב וראיתי לפני את יענקל, סילקתי במהירות את השלג מעל גופו, הוא היה חיוור כשלג שנערס מסביב ושפתיו כחולות, רק בקושי שמעתי את נשימותיו החלשות. בשארית כוחותי הרמתי אותו מתוך השלג והתחלתי לחממו, שפשתי היטב את רקותיו עד שהתעורר ופתח במקצת את עיניו, במצב זה גררתי אותו לעבר ביתו. שעה ארוכה גררתי אותו במאמץ אדיר, בעודי נלחם ברוח העזה שניסתה להביסני ולהפיל אותי עם יענקל לתוך השלג, עד שלבסוף הגעתי עמו בשארית כוחותי לביתו. האשה והילדים קיבלו אותנו בשמחה מהולה בדאגה, הושבנו את יענקל ליד האח הבוהרת ואני התיישבתי לצדו, אט אט התאוששנו. האשה הגישה משקה חריף והלגימה חממה את הגוף ואת הלב. רק בחצות הלילה קמנו ממקומותינו כדי להדליק נרות חנוכה, לא שכחנו להזכיר את הניסים שנעשו לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. הלילה נשארתי אפוא בביתו של יענקל, ומיד עם עלות השחר יצאתי בדרכי הנה. המגיד ישב שקוע בשרעפיו, פניו בערו ביקוד אש, עיניו עצומות וראשו מוטה. שקט מתוח של ציפייה שרר בבית המדרש. לאחר רגעים אחדים נשא המגיד את עיניו הביט במבט אוהב בר' זושא, אחר העביר את מבטו על פני שאר המסובים ואמר בשקט: דע לך זושא, כי בשמים התעכבו כביכול בהדלקת הנרות עד אשר תדליק את נרות החנוכה עם אותו יהודי, זכות המצווה שהצלת נפש מישראל היא שעמדה לך. רק אז הבינו החסידים מדוע המגיד עצמו התעכב עם הדלקת חנוכיותו אמש עד חצות הלילה, אותה שעה שר' זושא ופמליית שמים הדליקו נרות. (תודה לר' ד.א.)

חידון קצר על חנוכה:

- א. מה הפירוש 'חנוכה'?
- ב. מאיזה שבט היו החשמונאים? האם הם קיימים עד היום? מדוע?
- ג. האם אומרים 'על הניסים' בברכת 'מעין שלש' מדוע?
- ד. מי היה אליפורני? מה עלה בגורלו?

האם אתה יודע?

- א. מי זה: מאיר, משרת, נפרד, ואינו חובה?
- ב. מי זה: שמו מציין נתינה של ה' והוא בכלל אבא צדיק ומנהיג גדול?
- ג. מי זה: בשמו יש את שם ה' וקשור לחנוכה?

חידות, שאלות, והפתעות לחנוכה...

היכל היצרים

1. אָהַל אֶלֶס וְאַתְּמַטְּ אַחַד וְאַתְּמַטְּ אֶלֶס זְלַטְּ אַזְוֹ אֶזְוֹ
 2. אֶזְוֹ אֶלֶס וְאַתְּמַטְּ אַחַד וְאַתְּמַטְּ אֶלֶס זְלַטְּ אַזְוֹ אֶזְוֹ
 3. אֶזְוֹ אֶלֶס וְאַתְּמַטְּ אַחַד וְאַתְּמַטְּ אֶלֶס זְלַטְּ אַזְוֹ אֶזְוֹ
 4. אֶזְוֹ אֶלֶס וְאַתְּמַטְּ אַחַד וְאַתְּמַטְּ אֶלֶס זְלַטְּ אַזְוֹ אֶזְוֹ
 5. אֶזְוֹ אֶלֶס וְאַתְּמַטְּ אַחַד וְאַתְּמַטְּ אֶלֶס זְלַטְּ אַזְוֹ אֶזְוֹ
 6. אֶזְוֹ אֶלֶס וְאַתְּמַטְּ אַחַד וְאַתְּמַטְּ אֶלֶס זְלַטְּ אַזְוֹ אֶזְוֹ
 7. אֶזְוֹ אֶלֶס וְאַתְּמַטְּ אַחַד וְאַתְּמַטְּ אֶלֶס זְלַטְּ אַזְוֹ אֶזְוֹ
 8. אֶזְוֹ אֶלֶס וְאַתְּמַטְּ אַחַד וְאַתְּמַטְּ אֶלֶס זְלַטְּ אַזְוֹ אֶזְוֹ
 9. אֶזְוֹ אֶלֶס וְאַתְּמַטְּ אַחַד וְאַתְּמַטְּ אֶלֶס זְלַטְּ אַזְוֹ אֶזְוֹ
 10. אֶזְוֹ אֶלֶס וְאַתְּמַטְּ אַחַד וְאַתְּמַטְּ אֶלֶס זְלַטְּ אַזְוֹ אֶזְוֹ

א. אֶזְוֹ אֶלֶס
 ב. אֶזְוֹ אֶלֶס
 ג. אֶזְוֹ אֶלֶס
 ד. אֶזְוֹ אֶלֶס

שאלו את הילד היצירתי:

שיעורי הרב ברחבי הארץ:

- יום ראשון: בנתניה: בית הכנסת 'אהל יצחק' רחוב חטיבת הראל 8, בשעה: 19:00. (בכולל למטה)
- בכפר סבא: בית הכנסת 'אלי כהן' רחוב שלמה המלך פינת מצדה בשעה: 20:15.
- יום שני: בבאר יעקב; בית הכנסת 'אברהם אבינו' רחוב הרב עוזיאל 7 בשעה: 17:15, לאחר תפילת ערבית.
- יום שלישי: בירושלים, ביה"כ "מוסאיוף" רח' יואל 25 בשעה: 15:00. (שידור חוזר בטל': 03-6171068 שלווח: 50)
- בירושלים, שכונת פסגת זאב בית הכנסת 'נחלת צבי' רחוב אליהו מרידור 42 בשעה: 19:30.
- יום חמישי: בירושלים בית הכנסת 'תפארת ירושלים' - היזדים, רחוב אדוניהו הכהן 26 בשעה: 14:00
- בירושלים, בית הכנסת "בורוכוב" - חזון יעקב רחובות הבורכים 21 בשעה: 20:20.
- בגבעת זאב בית הכנסת 'היכל המלך' לימוד 'ליל שישי' כל הלילה החל מהשעה: 22:00 בע"ה.